



ΡΟΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος αριθμούμεν δέκατον και τρίτον
κι' έδρα μας ή χώρα των αρχαιοτάτων.

Έτος χίλια οκτακόσα κι' έννενήκοντα έπτά,
πατατράκα Στρατοπέδων και πλημμύρ' από λεπτά.

Τών όρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί — άπ' εύθείας προς έμέ.

Συνδρομή για κάθε χρόνο — δ κ τ ω φ ρ ά γ κ α ε ί ν α ι μ ό ν ο .

Για τ ά ξένα όμως μέρη — δ έ κ α φ ρ ά γ κ α και ' σ τ ό χ έ ρ ι .

Όδός του Φλεβάρη,
πόλεμος άριόδρει.

Πεντακόσα κι' έβδομήντα, μά προσθέσετε κι' όκτώ,
έσκουρίζω τ' έρματά μου και τούς Πρέσβεις ύλακτώ.

Χαιρετώ
τόν Στρατό.

Μυριοζήλευτος μάς φεύγεις, πολυφίλητε Στρατέ,
πάλληκάρια κορωνάτα σύρτε πέρα λαμπερά,
τέτοιαις μέραις σαν και τούταις δέν ξημέρωσαν ποτέ
και δέν άνοιξε για σένα τέτοιος δρόμος μι ά φορά.

Φύσα, γαλανό πανάκι, και κυμάτιζε 'στη σκλάβα,
λάμπε με τον Άγιο Γεώργη, τον πανόρη καθαλλάρη,
να πετ ά με τάλογό του 'στο γαλάζιο σου τ ό διαβζα
και παντού να ξεφυτρώνη γλυκοστάφυλο βλαστάρη.

Ό Σταυρός κορμι ά μαρτύρων γυμνωμένων άς ισκίωση,
και 'στους ήχους των τυμπάνων και 'στους ήχους των σαπίγγων
να ξυπνήσουν πολεμάρχοι, ν' άπαντήσουν ήχοι τόσοι,
των Καλλέργηδων άσπίδες και σπαθιά Ψαρομηλίγγων.

Διάβαινε, Στρατέ, να φεύγουν οι χασάπηδες μπροστά σου,
γύρνα την Χρυσή Κορώνα και σε πόλεις και χωριά,
και μήν έλθης πριν να στησης πυραμίδες τάγματά σου
'μπρός 'στο θρόνο που θ' άστράψη στεφανώτρα 'λευθεριά.

